

متن پرسش

سلام و عرض ادب خدمت استاد گرامی: طاعات شما در این عید یک ماهه ان شاءالله به انس شما بیفزاید. ۱. در مورد پاسخگویی به سوالات کاربران در حال انجام وظیفه هستم و دعای خیر شما را هم نیاز دارم که بتوانم به درستی انجام وظیفه کنم. ۲. استاد، شما بارها فرموده اید انسان پس از توبه مثل روز اول می شود، و ما هم این را با جان و دل پذیرفته ایم، ولی هر چقدر که در منازل سلوک دقیق تر می شوم و مطالعاتم بیشتر می شود، دارم به این نتیجه می رسم که: با عدل خدا منافات دارد که مرا که گناهکار هستم با کسی که کمتر گناه کرده و یا گناه نکرده به منزلی یکسان برساند آن هم با یک شدت. در رسیدن به منازل بالا شکی نیست که انجام می پذیرد ولی صحبت سر کیفیت رسیدن است. حضرت امام (ره) در حدیث هفدهم از کتاب «اربعین حدیث» می فرمایند: و نیز به یک نکته مهمه باید توجه داشت و آن اینست که شخص تائب پس از توبه نیز، آن صفای باطنی روحانی و نور خالص فطری برایش باقی نمی ماند، چنانچه صفحه کاغذی را اگر سیاه کنند و باز بخواهند جلا دهند، البته به حالت جلای اولی باز نمی گردد. در جای دیگر حضرت امام (ره) در مورد حدیثی صحبت می کنند که وقتی انسان گناهی انجام می دهد، مقداری از عقل او زایل می شود و (لایرجو الی الأبد)، تا ابد برنمی گردد! اولاً قسمت اول را چگونه حل کنیم؟ ثانیاً طبق فرمایشات حضرت امام (ره) در مورد حقیقت عقل و این حدیث شریف چگونه جمع می شوند؟ ۳. در این ماه مبارک رمضان، بنده بحمدالله در بسط شدیدی هستم، این بسط از همان شب اول سراغم آمده، اگر توصیه ای دارید مرحمت بفرمایید.

التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با توجه به آن دو نکته‌ای که از حضرت امام نقل کردید آن دو روایت متذکر آن است که انسان‌ها به امید توبه، نسبت به ارتکاب گناه سهل‌انگاری نکنند. ولی اگر واقعاً به گناهی که انجام داده‌اند پشت نمایند، نه تنها «انَّ الحَسَنَاتِ یُذْهِبْنَ السَّیِّئَاتِ» برایشان محقق می‌شود بلکه قاعده‌ی «یُبَدِّلُ اللَّهُ سَیِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا» برای او جاری می‌شود. عرایضی جدای از آنچه قبلاً عرض شده ندارم. موفق باشید